

omhandles i dette Lovforslag, ikke skal være undtaget fra den nævnte almindelige Gennemgang. Herefter har man ment, at der ikke ved Loven foregribes noget, og dette har altsaa været Forudsætningen for, at man fra Flertallets Side har kunnet enes om at foreslaa Lovforslaget gennemført uændret.

Jeg kunde ønske endnu at gøre en eneste Bemærkning med Hensyn til de her paa-tænkte og tidligere gennemførte Ændringer, gaaende ud paa at formindske Dommer-embedernes Antal her i Landet. Det er maaske lidt ejendommeligt, at jeg gør det, da jeg selv er Dommer, men paa den anden Side tror jeg, man vil erkende, at jeg personlig ikke er stærkt interesseret i Spørgs-maalet, og derfor vover jeg at gøre denne Bemærkning uden Frygt for at faa mine Motiver miskendt. Det forekommer mig naturligt, at man ved fremtidige Overvejelser af den Løn, man tillægger Dommerne, tager Hensyn til de ret store Besparelser, som dels er gennemført og dels i en nær-mere Fremtid kan ventes gennemført ved en Begrænsning af Dommernes Antal.

Med disse Ord skal jeg tillade mig paa Udvalgsflertallets Vegne at anbefale, at Lovforslaget gennemføres i uændret Skik-kelse.

Axel Møller: Jeg skal tillade mig paa Udvalgsmindretallets Vegne at anbefale Ændringsforslagene Nr. 1—3. Ændrings-forslagene Nr. 1 og 3 vedrører Spørgsmaalet om Sammenlægningen af Ærø Retskreds med Langeland Retskreds. Dette Spørgs-maal blev udførlig debatteret ved første Be-handling, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det ved denne Lejlighed, men kun fremhæve, at det er den af de føre-slaaede Sammenlægninger, som giver den mindste Besparelse, en Besparelse, der prak-tisk talt vil blive til intet, hvis man indfører den Ordning, som ogsaa Øens Beboere vil gaa ind paa, at man beholder Dommeren og saa fritager Staten for at betale til Fuld-mægtigen. Det er ogsaa den af Sammen-lægningerne, hvor Ulemperne efter mit Skøn er størst for Befolkningen paa Grund af Ærø's isolerede Beliggenhed, og endelig er der med Kraft fra Øens Beboeres Side henvist til, at da Ærø i 1865 blev indlemmet i det kongerigske Retsomraade — tidligere hørte det som bekendt under det slesvigske Retsomraade —, blev det fra Regeringens og Rigsdagens Side udtalt, at Øen fremdeles skulde være en egen Jurisdiktion. Af disse Grunde mener jeg, man bør imødekomme Ønsket derovrefra, som stærkt er fremhævet

ved en Deputation, der har været hos Ud-valget, og hvis Udtalelser findes i Betæn-kningen under Bilag 1.

Det andet Ændringsforslag, Ændrings-forslag Nr. 2, gaar ud paa, at Lovforslagets § 8 skal udgaa. Denne Bestemmelse i § 8 forekommer mig baade reelt urigtig og formelt ikke at høre hjemme i denne Lov. Den gaar ud paa at ligestille en enkelt Sagførers Medunderskrift til Vitterlighed paa en Panteobligation med Underskrift af *Notarius publicus* eller to Vitterligheds-vidner. Med al Respekt for vore Sagførere vil jeg dog finde det urimeligt at tillægge enhver Sagfører samme Troværdighed i dette Forhold som *Notarius publicus* og som to almindelige Mennesker, og jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Grund for Rigsdagen til at vedtage dette. Det drejer sig om et saa vigtigt Dokument som en Panteobligation, hvorefter man kan gøre Eksekution hos Debitor uden forudgaaende Dom eller Forlig. Den nugældende Ret kræver dér visse strenge Betingelser opfyldt af denne Panteobligation, Ægtheden af Debi-tors Underskrift maa bevidnes enten af Notarius eller af to Vitterlighedsvidner. Der foreslaas nu efter mit Skøn ganske ubetimeligt: „eller for en Sagfører“. Jeg ved ikke, hvor mange ærede Medlemmer i denne Sal, der vil finde, at en Sagførers Medunderskrift skal stilles lige med f. Eks: to Rigsdagsmænds Medunderskrift, men dette er Konsekvensen, og den Begrundelse, man har givet, nemlig at man har faaet ind-ført en lignende Bestemmelse i Tinglysnings-loven, som vi har vedtaget her for nylig, gælder efter mit Skøn ikke. I Tinglysnings-loven er der Tale om, hvad der skal kræves, for at man kan faa et Dokument tinglyst, og dér kræves der af praktiske Grunde Medunderskrift af to Vitterlighedsvidner eller en Sagfører. Det er ikke noget indgri-bende, der er Tale om; men her er der Tale om et vigtigt Dokument, hvorefter der kan ske Eksekution hos Debitor uden forud-gaaende Forlig eller Dom, og naar man kræver Underskrift til Vitterlighed enten af Notarius eller to Vitterlighedsvidner, er det ganske urimeligt at sætte en hvilken som helst Sagfører i Troværdighed lig med Notarius eller med to andre Vitterligheds-vidner. Jeg vil derfor anbefale Ændrings-forslaget om, at denne Bestemmelse skal udgaa.

A. C. D. Petersen: Jeg skal bestræbe mig for ikke at opholde Tingets Tid mere end højst nødvendigt. Jeg skal henlede Op-mærksomheden paa, at alle Partiers Ord-